

Arrest

nr. 173 895 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 7 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Teheran en bezit de Iraanse nationaliteit. Uw vader was generaal in het leger van de shah. Hij werd in 1358 (Iraanse kalender, stemt overeen met 1979-1980 volgens de Westerse kalender) geëxecuteerd door het nieuwe regime van Khomeini. In 1995 bekeerde u zich tot het protestantisme. U voegde uw doopnaam J. (...) toe aan uw naam. U was student en had geld nodig. In die tijd begon u met de import van labobenodigheden uit Pakistan, een lucratieve handel. In een hotel in Islamabad ontmoette u J'. (...) (of J'. (...)). Deze Nederlandse missionaris vertelde u over het christendom. Hij nam u mee naar de Sint-Thomaskerk, waar u pastoor C. (...) ontmoette, en onderrichtte u over de Bijbel. U verdiepte zich in de Bijbel en beseftte dat u tot dan toe het verkeerde pad had bewandeld. U besliste zich te laten dopen. U zag in het christendom een nieuwe weg die u meer vrijheid kon geven. In 1997 kwam u via de Armeense priester A. K. (...) in contact met huiskerken in

Iran. U promoveerde in 1377 (1998-1999) tot doctor in de economie aan de universiteit van Teheran. Na uw studies kocht u uw legerdienst af voor 2,8 miljoen toman. Eind 1999 richtte u uw eigen bedrijf op, 'Iran World Cooperation'. U hield zich bezig met import en export van kledij en schoenen en later nog andere producten. U dreef vooral handel met Aziatische landen. Daarnaast gaf u als onafhankelijk expert economisch advies aan regeringsleiders van verschillende Aziatische staten. S. D. (...), een vooraanstaand Turks politicus, was een goede vriend van uw vader. Via hem kwam u in contact met M. M. (...) (Maleisië). Deze bracht u in contact met T. C. H. (...) (Hong Kong). Deze laatste stelde u voor aan J. Z. M. (...) (China). Voor uw economisch advies kreeg u een commissieloon uitbetaald. Eén van uw voorstellen, gericht aan Turkije, bestond in het schrappen van een aantal nullen van de Turkse Lira. U voelde de drang om uw geloof door te geven. Van 2001 tot 2004 volgde u een priesteropleiding aan de Sint-Thomaskerk in Pakistan. U deed dit via afstandsonderwijs. In deze periode reisde u vijf keer voor een drietal dagen naar Pakistan. Naast uw professionele activiteiten gaf u vanaf 2004 Bijbelstudie in de huiskerken die u organiseerde of waaraan u deelnam. Uw familie keerde zich van u af nadat uw oom een bijbel in het handschoenkastje van uw auto had aangetroffen. In 2008 werd A. R. (...), één van de leden van de huiskerk, door de autoriteiten gearresteerd. U vermoedt dat hij alle andere leden van de kerk verklikte. Zo kwamen in de zomer van 2008 twee personen van het Ettelaat (ministerie van informatie/inlichtingendienst) bij u aankloppen. U werd gearresteerd en meegenomen naar een onbekende plaats. Tijdens uw detentie werd u ernstig mishandeld. Na twee en een halve maand werd u op borg vrijgelaten om zich medisch te laten verzorgen. U ondertekende een blad waarin u toestemming gaf beslag te leggen op uw huis in Teheran en uw villa in het Noorden van Iran indien u niet binnen de drie dagen zou terugkeren. In de herfst van 2008 vluchtte u uit Iran.

U had uw smokkelaar betaald om u naar Canada te brengen. U werd evenwel aan uw lot overgelaten in Bulgarije en zag geen andere uitweg dan daar een asielaanvraag in te dienen. U ontving eerst een weigeringsbeslissing. In Bulgarije leerde u uw echtgenote T. K. (...) (O.V. (...)) kennen. Op 4 februari 2009 traden jullie officieel in het huwelijk. Zij bezit de Bulgaarse nationaliteit en had reeds twee dochters uit een vorig huwelijk, T'. (...) (O.V. (...)) en I. K. J. (...) (O.V. (...)). U nam hen officieel ten laste waardoor zij naast de naam van hun moeder ook uw naam dragen. Via uw echtgenote kwam u in contact met vooraanstaande figuren van de DPS (Dvizhenie za prava i svobodi, Beweging voor Rechten en Vrijheden). Aan Kasim Dal, de rechterhand van partijleider Ahmed Dogan, ontvouwde u een plan waarin de Bulgaarse economie sterk zou groeien door de verkoop van biodiesel aan de rest van Europa. U gaf hierover een interview aan de krant 'Trud'. Vier dagen voor de verkiezingen in Bulgarije beloofde Kasim Dal met u samen te werken indien de DPS de zege zou binnenrijven. Bojko Borisov van de GERB (Graždani za evropejsko razvitie na Balgarija, Burgers voor Europese Ontwikkeling van Bulgarije), de grote rivaal van de DPS, won evenwel de verkiezingen. Drie weken later kreeg u bezoek van leden van de GERB. Als u bereid was met de partij samen te werken, zou u een verblijfsstatuut krijgen en rijkelijk beloond worden. U ging akkoord maar wilde eerst uw statuut. Een paar dagen later, op 6 oktober 2009, ontving u een positieve beslissing, een identiteitskaart en een reisdocument voor vluchtelingen. Van de partij GERB kreeg u te horen dat u niet het vluchtelingenstatuut maar wel een humanitair statuut toegekend was. Een weinig later kreeg u opnieuw bezoek van leden van de GERB. Zij toonden u een kopie van een obligatie met coupons, uitgegeven door de Amerikaanse Nationale Bank, ter waarde van honderd miljoen dollar. U beschikte over goede contacten in de Aziatische wereld. De bedoeling was dat u de coupons te gelde zou maken. In ruil zou u 15 % commissie opstrijken. U kreeg een paar dagen bedenktijd om te beslissen of u al dan niet met hen wilde samenwerken. U zag in dit maneuver eerder een drukkingsmiddel om te tonen wat voor samenwerking de GERB voor ogen had (namelijk witwasoperaties), dan wel een concrete vraag om coupons van een obligatie van honderd miljoen dollar te gaan innen. U antwoordde dat u niet bereid was zich in te laten met illegale activiteiten. Daarop werd u bedreigd door de GERB. Een paar dagen later werden de ruiten van het restaurant van uw echtgenote ingegooid. Nog enkele dagen later werden de klanten buitengezet en werd de inboedel vernield. Kort daarop werden de ruiten van jullie twee auto's ingegooid. Begin januari 2010 kwamen leden van de GERB terug om de kopie van de obligatie die zij aan u gegeven hadden, terug te vragen. U zei dat u deze verscheurd had. Ondertussen diende u zich tweemaal per week te gaan melden op een bureau in Sofia en kreeg u een avondklok opgelegd. Op 25 januari 2010 werd het restaurant van uw echtgenote in brand gestoken. De brandweer en politie kwamen ter plaatse. De politie weigerde evenwel een verslag op te maken. Een paar dagen later vond u onder de deur van uw appartement een brief met doodsbedreigingen. Nog diezelfde avond vluchtte u met uw echtgenote en haar twee kinderen uit Bulgarije. Op 9 maart 2010 vroeg u asiel aan in Noorwegen. Op 23 maart 2010 werd uw dochter M. (...) geboren. Op 20 juni 2011 werd uw dochter C. (...) geboren. Op 7 november 2011 vroeg u asiel aan in Denemarken. Vanuit Denemarken stuurde u teksten en interpretaties over delen van de Bijbel, vergezeld van uw naam en foto, naar uw vriend F. M. (...) in Iran. Deze gaf ze door aan de Armeense priester A. K. (...) die ze dan op zijn beurt verder verspreidde. Op 23 april 2014 vroeg u asiel aan in Duitsland. Op 5 mei 2014 diende u

een asielaanvraag in Zwitserland in. Uw asielaanvragen in Noorwegen, Denemarken, Duitsland en Zwitserland werden telkens afgewezen met een terugwijzing naar Bulgarije. Op 8 juli 2014 vroeg u asiel aan in België. U wenst niet naar Iran terug te keren omdat u er als bekeerling vervolgd zal worden door de autoriteiten. Naar Bulgarije wenst u niet terug te keren uit angst voor de maffia die u het leven zuur maakte.

In het kader van uw asielaanvraag in Duitsland legde u uw Iraans rijbewijs, uitgereikt op 15/11/1386 (4 februari 2008), en uw internationaal rijbewijs, uitgereikt op 26 juli 2007, neer. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag met betrekking tot Bulgarije legde u kopies van de volgende documenten neer: een bevel van de Bulgaarse grenspolitie d.d. 4 november 2008 om u op te sluiten en te begeleiden tot aan de grens (terugname door Griekenland van illegaal verblijvende personen); een inreisverbod in Bulgarije d.d. 4 november 2008; enkele documenten met betrekking tot uw detentie in Bulgarije; een protocol voor overdracht d.d. 14 november 2008; de beslissing van het Bulgaarse staatsagentschap voor vluchtelingen d.d. 18 december 2008 om uw asielaanvraag te behandelen; de weigeringsbeslissing van het Bulgaarse staatsagentschap voor vluchtelingen d.d. 21 mei 2009; een artikel in de krant Trud d.d. 2 juli 2009 over u en uw toenaderingspogingen tot Bulgaarse politici om een voorstel van u in verband met petroleumproducten te bespreken dat 1500 banen zou creëren; de beslissing van het Bulgaarse staatsagentschap voor vluchtelingen tot weigering van het vluchtelingenstatuut en toekenning van een humanitair statuut (subsidiare bescherming) d.d. 6 oktober 2009; een mededeling van het Bulgaarse staatsagentschap voor vluchtelingen d.d. 23 oktober 2009 dat u het statuut van humanitaire bescherming heeft gekregen; een oproeping en een protocol van de strafuitvoeringsdienst van het Bulgaarse Ministerie van Justitie d.d. 26 oktober 2009 met rechten en plichten van u als veroordeelde tijdens de uitvoering van de opgelegde probatiemaatregelen; een kopie van een obligatie van de Nationale Bank van de Verenigde Staten, ter waarde van honderd miljoen dollar, met coupons. Verder bent u in het bezit van Zwitserse uitreisdocumenten van u, uw echtgenote en uw kinderen; diverse tickets van reisbewegingen van u, uw echtgenote en uw kinderen binnen Europa; een aanbevelingsbrief van de Noorse Kerk d.d. 23 juni 2011; het doopattest van uw dochter C. (...) van de Noorse Kerk te Lyngdal d.d. 3 juli 2011; diverse krantenartikelen over u uit de Noorse en Deense pers met doorgaans een vermelding van uw vluchtmotieven; een krantje van het Deense opvangcentrum waar u verbleef, door u samengesteld in december 2011, dat onder andere een kritisch artikel over het islamitisch regime in Iran bevat. Uw asiældossier in Noorwegen bevat een kopie van uw Bulgaars reisdocument voor een begunstigde van subsidiare bescherming, uitgereikt op 24 november 2009, geldig tot 9 oktober 2012. Daarnaast legde u nog enkele Belgische en Zwitserse medische attesten neer over u, uw echtgenote en uw dochter I. (...) waarin onder meer melding gemaakt wordt van psychosociale klachten.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier moet worden vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch voor de toekenning van de subsidiare beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4 van diezelfde wet.

In overeenstemming met artikel 48/5, § 4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Volgens het tweede lid van datzelfde artikel kan een land worden beschouwd als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of wanneer de asielzoeker reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten.

In voorliggend geval blijkt op grond van uw verklaringen en de stukken in uw administratief dossier dat u op 6 oktober 2009 de status van subsidiare bescherming werd toegekend in Bulgarije. In het licht van het gegeven dat Bulgarije zoals alle andere Europese lidstaten gebonden is door de EU wetgevingen en de verplichtingen die daaruit voortvloeien, kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten verzekerd zijn in Bulgarije, dat de bescherming die Bulgarije u biedt in wezen doeltreffend is, dat Bulgarije het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat uw levensstandaard er niet als onmenselijk of mensonterend kan worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Er wordt dan ook vermoed dat u geen belang kan doen gelden om de redenen die u ertoe hebben aangezet om Iran te verlaten opnieuw te laten onderzoeken door het Commissariaat-generaal, tenzij zou blijken dat de bescherming die door Bulgarije wordt verleend heeft opgehouden te bestaan; dat deze bescherming ontoereikend zou zijn; of dat u ten aanzien van Bulgarije een gegronde vrees voor

vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving betreffende subsidiaire bescherming zou lopen.

Dit is in casu niet het geval.

Op grond van het geheel van de elementen in het administratief dossier, stelt het Commissariaat-generaal vooreerst immers vast dat u actueel nog steeds over de subsidiaire beschermingsstatus beschikt in Bulgarije (cfr. antwoord van State Agency for Refugees d.d. 25 januari 2016 en antwoord van Chief Directorate Border Police van het Bulgaarse Ministerie van Binnenlandse Zaken d.d. 26 januari 2016 m.b.t. readmission request). Deze verblijfsstatus is in principe onbeperkt in de tijd. U brengt geen gegevens aan waaruit het tegendeel kan blijken wat uw persoonlijke situatie betreft.

Voorts wijst niets in uw verklaringen of in uw administratief dossier erop dat u effectief een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in Bulgarije, noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen in geval van terugkeer naar Bulgarije.

U verklaarde in geval van terugkeer naar Bulgarije de maffia te vrezen die er momenteel aan de macht is (CGVS I, blz. 24). Aanvankelijk wilde u economisch advies geven aan politici van de GERB, die net de verkiezingen hadden gewonnen. U gaf aan dat u, na tussenkomst van de partij, een humanitair statuut werd toegekend in Bulgarije. Nadat u echter weigerde samen te werken met de GERB aan witwasoperaties, werd u door aanhangers van de partij bedreigd. Vervolgens werden de ruiten van het restaurant van uw echtgenote ingegooid, werd de inboedel vernield, werden de ruiten van jullie auto's ingegooid en uiteindelijk werd uw echtgenotes restaurant volledig in de as gelegd door een aangestoken brand. U deed meermaals een beroep op de politie, maar zij weigerde op te treden of zelfs maar een verslag op te maken. U stelde dat de Bulgaarse politie zelfs niet kan ademen zonder steun van de maffia (CGVS II, blz. 2-9).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan het door u beweerde profiel van economisch adviseur met een uitgebreid netwerk bestaande uit regeringsleiders en vooraanstaande politici uit diverse Aziatische landen (CGVS I, blz. 8-10). U bracht hier niet het minste bewijs van aan, zelfs geen foto waarop u te zien bent met de politici die u ontmoet zou hebben (CGVS I, blz. 23). Gelet op uw beweerde hoogstaande profiel is het redelijk te verwachten dat u hiervan een begin van bewijs kunt aanbrengen. U legde weliswaar enkele artikelen neer uit lokale Noorse kranten over u waarin u ideeën kenbaar maakt om het toerisme en bijgevolg ook de economische groei aan te zwengelen. Deze volstaan echter niet om te besluiten dat u een profiel had van economisch adviseur met een uitgebreid netwerk, hetgeen u voor de GERB tot een interessant persoon om mee samen te werken zou maken. U legde ook een artikel uit de Bulgaarse krant Trud over u neer waarin u naar eigen zeggen aan Bulgarije voorstelt om in biodiesel te investeren (CGVS I, blz. 22-23). Er dient echter op gewezen te worden dat in dit artikel met geen woord wordt gerept over biodiesel. Er is weliswaar sprake van een sensationeel idee in de petroleumbusiness dat economische groei en werkgelegenheid zou creëren dat u bij verschillende ministeries aan de man probeerde te brengen en waarover u met Kasim Dal, vertegenwoordiger van de DPS sprak. Dit artikel, dat overigens tot stand kwam op uw eigen verzoek aan de krant, laat hoogstens enig licht schijnen op uw economische ideeën en initiatieven om deze te promoten, maar zegt niets over uw profiel van economisch adviseur met een uitgebreid netwerk aan vooraanstaande politici in de Aziatische wereld. Vervolgens moet worden opgemerkt dat de door u neergelegde kopie van een obligatie van de Nationale Bank van de Verenigde Staten, ter waarde van honderd miljoen dollar, met coupons, geenszins als begin van bewijs van uw beweerde problemen in Bulgarije weerhouden kan worden. Het gaat niet alleen slechts om een kopie; deze kopie bevat bovendien de zegel met vermelding 'unregistered version – registered version adds no watermark – www.print-driver.com', hetgeen eens te meer aantoont dat de bewijswaarde van deze kopie nihil is. Dergelijke afbeeldingen van obligaties (van honderd miljoen dollar) met coupons zijn overigens gewoon op het internet terug te vinden.

Verder legde u geen enkel begin van bewijs neer van het ingooien van de ruiten van het restaurant van uw echtgenote, noch van het vernielen van de inboedel, noch van het ingooien van de ruiten van jullie twee auto's, noch van de brandstichting in het restaurant. Dit ondermijnt, gezien de ernst van de feiten, waardoor ervan uitgegaan kan worden dat enig begin van bewijs voorhanden zou moeten zijn, de geloofwaardigheid van deze feiten. U zou meermaals de politie gecontacteerd hebben, maar zij zou niets hebben ondernomen. Na de brand in het restaurant weigerde zij ter plaatse te komen. U ging zelf naar het politiebureau en legde daar verklaringen af. Deze werden ook genoteerd. U zou echter geen kopie van het proces-verbaal hebben ontvangen. Het is echter weinig waarschijnlijk dat de Bulgaarse politie na herhaalde oproepen van u en uw echtgenote niet zou hebben opgetreden en dat u geen afschrift van uw verklaringen zou hebben ontvangen. Uw stelling dat de Bulgaarse politie niet kan ademen zonder de steun van de maffia, is overigens een blote bewering. Zoals eerder aangegeven is Bulgarije bovendien, zoals alle andere Europese lidstaten, gebonden door de EU wetgevingen en de verplichtingen die daaruit voortvloeien en kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten verzekerd zijn in Bulgarije en dat de bescherming die Bulgarije biedt in wezen doeltreffend is.

Het is eveneens weinig waarschijnlijk dat een brand die een restaurant in Sofia volledig in de as legde, niet verslaan zou zijn in de (lokale) media (CGVS II, blz. 6-9).

Voorts zijn uw verklaringen over een meldingsplicht en het antedateren van een bevel om het grondgebied te verlaten nadat u het subsidiaire beschermingsstatuut werd toegekend (CGVS II, blz. 7-8), niet alleen vergezocht. Ze missen ook elke logica. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het bevreemdend is dat u een meldingsplicht en een avondklok opgelegd kreeg, probatiemaatregelen voor een veroordeelde (zie neergelegde documenten), en dat er in de door u neergelegde documenten van de strafuitvoeringsdienst van het Bulgaarse Ministerie van Justitie expliciet verwezen wordt naar een veroordeling van u, terwijl u uitdrukkelijk verklaarde nooit veroordeeld geweest te zijn door een Bulgaarse rechtbank en zelfs nooit voor een Bulgaarse rechter verschenen te zijn (CGVS II, blz. 8).

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof meer gehecht worden aan uw beweerde vrees bij terugkeer naar Bulgarije.

Het Commissariaat-generaal onderscheidt voor het overige geen concrete elementen waaruit kan blijken dat u verhinderd zou zijn om zich terug naar Bulgarije te begeven en er zich toegang te verschaffen, rekening houdend met de vaststelling dat de Bulgaarse instanties zich op 26 januari 2016 bereid verklaarden om u toe te laten tot het grondgebied.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat u volgens uw verklaringen wettelijk gehuwd bent met T. K. (...), een Bulgaarse onderdaan, en dus een EU-burger. Op basis van uw huwelijk kan u, in tegenstelling tot wat u beweert (CGVS I, blz. 22), eveneens een aanvraag tot machtiging van verblijf indienen bij de bevoegde Bulgaarse instanties.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in kopie als bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit, familiesamenstelling, en uw reisbewegingen binnen Europa staan niet ter discussie. Ook uw bekering tot het christendom, uw religieuze activiteiten en het doopsel van uw dochter worden niet betwist. Diverse Bulgaarse documenten tonen uw asielparcours in Bulgarije aan en tonen aan dat u uiteindelijk de vluchtelingenstatus werd geweigerd en de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. De Bulgaarse documenten van de strafuitvoeringsdienst van het Bulgaarse Ministerie van Justitie, de kopie van de obligatie en de krantenartikelen kwamen hierboven reeds aan bod. Met betrekking tot de psychische problemen van u en uw familieleden waarvan gewag wordt gemaakt in de door u aangebrachte medische attesten, moet worden opgemerkt dat deze geen uitsluitel (kunnen) geven over de oorzaak ervan. Medische redenen an sich ressorteren overigens niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat het in de huidige omstandigheden niet aangewezen is dat u gedwongen zou worden teruggeleid naar uw land van herkomst, waar volgens uw verklaring uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van het verbod van willekeur en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. In haar verzoekschrift betwist verzoekende partij dat zij over een afdoende beschermingsstatus zou beschikken in Bulgarije en stelt dat in haar hoofde wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in Bulgarije bestaat, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij zich geenszins kan beperken tot het louter theoretisch vaststellen dat Bulgarije een EU-land is en dat daardoor de politie er naar behoren zou werken zonder *in concreto* na te gaan of dit ook voor wat betreft verzoekende partij het geval was. Volgens verzoekende partij heeft verwerende partij nagelaten aan feitengaring te doen en derhalve niet voldaan aan haar onderzoeksplicht. Nochtans had verwerende partij dit makkelijk kunnen verifiëren bij de Bulgaarse autoriteiten. Evenmin heeft zij de maffiaproblematiek in Bulgarije onderzocht.

Verzoekende partij hekelt verder dat verwerende partij sommige van haar verklaringen zomaar éézijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig. Verzoekende partij volhardt in het feit dat zij er vreest voor de maffia en herhaalt de problemen die zij in Bulgarije heeft gekend. Het kan haar niet kwalijk worden genomen dat zij geen bewijs kan voorleggen van de vernieling van het restaurant. Bovendien heeft zij wel bewijs neergelegd over het feit dat zij een plan had om in de petroleumindustrie een innovatief idee uit te werken en dat zij daardoor regelmatig contact had met hoogstaanden en een netwerk heeft uitgebouwd. Het kan haar niet verweten worden dat zij "*niet van alles en van elk detail een gedetailleerd stuk kan neerleggen*", temeer daar zij wel over alle elementen van haar asielrelaas een determinerend stuk kan neerleggen. Het kan niet van haar verwacht worden dat zij alle elementen die zij aanvoert, bewijst. Zij heeft in de mate van het mogelijke geantwoord op de vragen, maar zij wist uiteraard niet alles en kon ook niet alles weten. Verzoekende partij benadrukt nog dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden. Daarenboven dient rekening te worden gehouden met het feit dat zij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoekende partij meent dat haar het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Daarnaast voert verzoekende partij nog aan dat verwerende partij onvoldoende onderzoek heeft gevoerd naar de concrete mogelijkheid voor verzoekende partij om zich te hervestigen in Bulgarije. Er werd niet *in concreto* aangetoond naar welk gebied in Bulgarije zij zou worden teruggestuurd, en derhalve werd de specifieke veiligheidssituatie niet nagegaan, noch wat de gevolgen zouden zijn met betrekking tot veiligheid, opvang, toegang tot medische zorg, werkaanbod, toegang tot huisvesting en andere basisrechten en behoeften. Verzoekende partij verwijst desbetreffend naar verschillende mensenrechtenrapporten die de problematische situatie van asielzoekers in Bulgarije aankaarten.

2.2.4.2. De Raad merkt vooreerst op dat door artikel 4, 5° van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (BS 22 augustus 2013), het artikel 48/5 van de vreemdelingenwet werd aangevuld met § 4, luidend als volgt: "*Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten. Een land kan worden beschouwd als*

eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten." Voormeld artikel is van kracht sinds 1 september 2013.

De parlementaire voorbereidingen inzake dit artikel stellen omtrent het begrip "reële bescherming": *"Onder reële bescherming die een asielzoeker in een eerste land van asiel geniet, kan worden begrepen dat hij er een daadwerkelijke verblijfsstatus heeft, dat hij beschikt over een reële mogelijkheid tot terugkeer naar het eerste asieland en dat hij er geen gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de artikel 48/3 en 48/4 van de onderhavige wet."* (Parl. St. Kamer 2012 - 2013, Doc 53, nr. 2555/01, p. 12).

Op grond van de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in Bulgarije. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoekende partij actueel nog steeds over de subsidiaire beschermingsstatus beschikt in Bulgarije en dat deze verblijfsstatus in principe onbeperkt is in de tijd (zie e-mails "State Agency for Refugees" d.d. 25 januari 2016 en "Chief Directorate Border Police" van het Bulgaarse Ministerie van Binnenlandse zaken d.d. 26 januari 2016 (administratief dossier, stuk 21, landeninformatie, deel 8)). De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift niet betwist dat zij actueel nog steeds over de subsidiaire beschermingsstatus beschikt in Bulgarije.

In het licht van het gegeven dat Bulgarije, zoals alle andere Europese lidstaten, gebonden is door het Gemeenschapsrecht en de verplichtingen die daaruit voortvloeien, en rekening houdend met de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, kan er vanuit worden gegaan dat de fundamentele rechten van verzoekende partij verzekerd zijn in Bulgarije, dat de bescherming die Bulgarije haar biedt in wezen doeltreffend is, dat Bulgarije het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat haar levensstandaard er niet als onmenselijk of mensonterend kan beschouwd worden zoals bedoeld in artikel 3 EVRM.

Verder is de Raad van oordeel dat niets erop wijst dat verzoekende partij in Bulgarije een gegronde vrees voor vervolging heeft of er een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekende partij de door haar voorgehouden problemen in Bulgarije met leden van de GERB geenszins aannemelijk maakt. In haar verzoekschrift verwijt verzoekende partij de commissaris-generaal niet aan feitengaring te hebben gedaan en wijst zij op de onderzoeksplicht in hoofde van de commissaris-generaal, doch wijst de Raad verzoekende partij erop dat de bewijslast – zoals reeds aangehaald – bij de kandidaat-vluchteling zelf berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van haar relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de kandidaat-vluchteling aantonen dat haar aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door haar in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). Noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Van verzoekende partij wordt overigens geenszins verwacht dat zij *"van alles en van elk detail een gedetailleerd stuk"* neerlegt. In casu mag van verzoekende partij evenwel verwacht worden dat zij enig bewijs zou kunnen aanbrengen van het door haar beweerde profiel van economisch adviseur met een uitgebreid netwerk bestaande uit regeringsleiders en vooraanstaande politici uit diverse Aziatische landen – hetgeen van haar een interessant persoon maakte voor de GERB om mee samen te werken – en van het vandalisme – het ingooien van de ruiten van het restaurant van haar echtgenote, van het vernielen van de inboedel, van het ingooien van de ruiten van hun twee auto's en van de brandstichting in het restaurant – vanwege haar belagers, gezien dit kernelementen betreffen van het door haar voorgehouden asielrelaas. De artikelen uit lokale Noorse kranten en het artikel uit de Bulgaarse krant Trud die door verzoekende partij werden aangebracht tonen op geen enkele manier haar profiel van economisch adviseur met een uitgebreid netwerk aan vooraanstaande politici in de Aziatische wereld aan. De vaststelling dat verzoekende partij geen enkel overtuigend bewijs aanbrengt van het door haar voorgehouden profiel, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. Wat betreft het vandalisme vanwege haar belagers, is de Raad van oordeel dat, gelet op de ernst van de feiten, er vanuit gegaan kan worden dat enig begin van bewijs voorhanden zou moeten zijn. Het gegeven dat verzoekende partij er niet in slaagt hiervan enig begin van bewijs neer te leggen, ondergraaft dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van deze feiten. Voorts is het niet aannemelijk dat de Bulgaarse politie na herhaalde

oproepen van verzoekende partij en haar echtgenote niet zou hebben opgetreden en dat zij geen afschrift van haar verklaringen zou hebben ontvangen, zoals verzoekende partij beweert. Wat betreft de opmerking van verzoekende partij dat de politie in Bulgarije niet naar behoren werkt, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft die door verzoekende partij op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd. De Raad wijst erop dat Bulgarije, zoals alle andere Europese lidstaten gebonden is door de EU-wetgevingen en de verplichtingen die daaruit voortvloeien. Derhalve kan er vanuit worden gegaan dat de fundamentele rechten van verzoekende partij verzekerd zijn in Bulgarije en dat de bescherming die Bulgarije biedt in wezen doeltreffend is. De Raad treedt verwerende partij eveneens bij in de motivering dat het niet aannemelijk is dat een brand die een restaurant in Sofia volledig in de as legde, niet verslaan zou zijn in de (lokale) media. Ten slotte wijst de Raad verzoekende partij nog op de motivering in de bestreden beslissing dat de verklaringen van verzoekende partij over een meldingsplicht en het antedateren van een bevel om het grondgebied te verlaten nadat zij het subsidiaire beschermingsstatuut werd toegekend niet alleen vergezocht zijn, maar ook elke logica missen, en dat het bevreemdend is dat verzoekende partij een meldingsplicht en een avondklok opgelegd kreeg, probatiemaatregelen voor een veroordeelde, en dat er in de door verzoekende partij neergelegde documenten van de strafuitvoeringsdienst van het Bulgaarse Ministerie van Justitie expliciet verwezen wordt naar een veroordeling van haar, terwijl verzoekende partij uitdrukkelijk verklaarde nooit veroordeeld geweest te zijn door een Bulgaarse rechtbank en zelfs nooit voor een Bulgaarse rechter verschenen te zijn. Deze vaststellingen, die verzoekende partij in haar verzoekschrift niet *in concreto* weerlegt, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij.

Daar waar verzoekende partij verwijst naar haar psychische problemen, bemerkt de Raad dat de door verzoekende partij neergelegde medische attesten geen uitsluitel (kunnen) geven over de oorzaak ervan. Immers, een arts/psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze verwondingen werden opgelopen (RvS 11 juni 2008, nr. 12.474; RvS 10 oktober 2007, nr. 2.468; RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). De psychische problemen van verzoekende partij volstaan dan ook niet om de door haar voorgehouden problemen in Bulgarije aan te tonen. Evenmin zijn deze van aard om voormelde vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoekende partij aanvoert dat verwerende partij onvoldoende onderzoek heeft gevoerd naar de concrete mogelijkheid voor verzoekende partij om zich te hervestigen in Bulgarije, naar de veiligheidssituatie aldaar en naar de gevolgen met betrekking tot veiligheid, opvang, toegang tot medische zorg, werkaanbod, toegang tot huisvesting en andere basisrechten en behoeften, herhaalt de Raad dat Bulgarije, zoals alle andere Europese lidstaten gebonden is door de EU-wetgevingen en de verplichtingen die daaruit voortvloeien. Derhalve kan er vanuit worden gegaan dat de fundamentele rechten van verzoekende partij verzekerd zijn in Bulgarije en dat de bescherming die Bulgarije biedt in wezen doeltreffend is. Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat zij in Bulgarije in mensonterende leefomstandigheden zal terechtkomen. Immers beperkt zij zich tot de verwijzing naar algemene rapporten over de slechte leefomstandigheden van asielzoekers ten gevolge van de overbevolkte asielcentra. De situatie van verzoekende partij, die in Bulgarije over de subsidiaire beschermingsstatus beschikt, kan evenwel niet vergeleken worden met de situatie van asielzoekers.

Ten slotte merkt de Raad nog op dat uit niets blijkt dat verzoekende partij verhinderd zou zijn om zich terug naar Bulgarije te begeven en er zich toegang te verschaffen, rekening houdend met de vaststelling dat de Bulgaarse instanties zich op 26 januari 2016 bereid verklaarden om verzoekende partij toe te laten tot het grondgebied.

2.2.5. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken geloofwaardig kan achten, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, tweede lid, e) van de vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat vast dient te staan dat “*de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd*”. Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat de door verzoekende partij voorgehouden problemen in Bulgarije als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging

of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij in Bulgarije reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.7. Betreffende de door verzoekende partij aangevoerde schending van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantoonde dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door verzoekende partij neergelegde documenten. De Raad verwijst verder naar de uiteenzetting in punt 2.2.10. waaruit blijkt dat de commissaris-generaal de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing genomen heeft met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

2.2.8. Gelet op wat voorafgaat kan Bulgarije in hoofde van verzoekende partij derhalve aanzien worden als een eerste land van asiel en is er overeenkomstig artikel 48/5, § 4, eerste lid van de vreemdelingenwet geen behoefte aan internationale bescherming. Verzoekende partij toont verder niet aan dat zij bij terugkeer naar haar eerste land van asiel, met name Bulgarije, een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en evenmin dat zij aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.

2.2.9. Betreffende de bemerking van verzoekende partij dat het verbod van willekeur werd geschonden en dat een zorgvuldige afweging moet worden gemaakt van de verschillende belangen, wijst de Raad erop dat het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 20 en 21), en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 17 juli 2014 en 23 juli 2014 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT